(preuzeto s portala "DNEVNO.HR")

OTKRILA NAJVEĆU BOŽJU TAJNU: Evo zašto neki ljudi dobivaju

više, neki manje milosti!

Neki dobivaju mnogo milosti, a neki manje! Evo zašto je to tako ...

Isus se udostojao da me pouči o toj tajni zašto sve duše ne dobivaju

jednaku mjeru milosti' – napisala je mala Terezija od Djeteta Isusa u

svojoj Knjizi prirode iz koje vam vadimo ove predivne citate. Mala

Terezija od djeteta Isusa, predivna je svetica, i zapravo jedina službena

naučiteljica Crkve koja je bila apsolutno teološki neuka, jer sva njena

pronicljivost dolazila je direktno iz Božje kreacije koju je po milosti Božjoj

mogla promatrati u svoj Božjoj silini. Ova svetica posebna je po svojoj

djetinjoj vjeri, vjeri koja nas sve ostavlja bez daha- 'Isuse budi moja

loptica i igraj se sa mnom' rekla je mala Terezija od Djeteta Isusa i

prikazala svijetu na koji način mu čovjek treba pristupati, kao prijatelju.

Ona je na slikovit način objasnila i zašto Isus daje nekome više, a

nekome manje milosti!

"On je pred moje oči stavio knjigu prirode i ja sam shvatila da je sve

cvijeće što ga je On stvorio lijepo, da sjaj ruže i bjelina ljiljana ne

uklanjaju miris male ljubice ni čarobnu jednostavnost tratinčice.

Shvatila sam, kad bi svi cvjetovi htjeli biti ruže, priroda bi izgubila svoj

proljetni ures, a polja ne bi bila išarana tako raznolikim cvijećem….

Tako je i u svijetu duša, koji je vrt Isusov.

On je htio stvoriti velike svece koji koje mogu usporediti sa ljiljanima i

ružama, ali, on je stvorio i mnogo manjih svetaca koji se moraju

zadovoljiti time da budu ljubičice ili tratinčice, određene da razveseljuju

pogled dragog Boga kad ga spušta k svojim nogama. Savršenstvo se

sastoji u vršenju Njegove volje, da budemo ono što On hoće da budemo

...

Doista, budući da je svojstvo ljubavi da se ponizuje. Kad bi sve duše bile

iste, duše visokih ljiljana, svetih učitelja koji svojom naukom rasvjetljuju

Crkvu, tad se dragi Bog ne bi spuštao dosta nisko da nas sve malene

obuhvati svojom ljubavi. Ali, on je stvorio dijetekoje ne zna ništa i samo

plače kao i bijednog divljaka koji ima samoprirodni nagon da se po

njemu ravna i On se udostojao silaziti sve donjihovih srdaca – to su ti

poljski cvjetovi koji ga očaravaju…

Spuštajući se tako dragi Bog pokazuje svoju beskrajnu veličinu. Kao što

sunce u isti čas obasjava visoke cedre i svaki mali cvijetak kao da je jedini

na zemlji, isto se tako naš Gospodin bavi svakom dušom kao da joj nema

ravne. I kao što su u prirodi sva godišnja doba raspoređena tako da se u

određeni danrascvjetava i najponiznija tratinčica, isto je tako kod Njega

sve usklađeno na dobrobit svake duše.”

I njezina kratka molitva pokazuje nam njen pronicljivi duh djeteta…

Vječni Oče, sin tvoj jedinorođeni, slatko Djetešce Isus, moja je svojina. Ti

si ga dao meni. Ja ti prikazujem neizmjerne zasluge njegova Božanskog

Djetinjstva, pa te u njegovo ime molim, pozovi u nebesku radost mnoštvo

malene djece, koja će dovijeka pratiti Božanskog Jaganjca…